

Сценарій радіо-газети «До-40 річчя міста і будівництва РАЕС»

Вараш, народжений від цвіту,
Від хуторів з лататтям і вербою,
Сьогодні Кузнецовськом світить
На незалежну Україну мою.
В святковім вальсі осінь закружляла
Так миле серцю місто на Поліссі,
Над Стиром ясні зорі напувала,
А у гаях багряну ткала пісню.
Мій Кузнецовськ став додею і братом
В обіймах сосен і озерних плес.
Тут на своїх долонях мирний атом
Надійно держить Рівненська АЕС.
Крильми змахнути хочеться мені,
Щоб пригорнути світ оцей до себе,
Де рідний наш лелека в вишині
Немов кохану, обнімає небо.

Таміла Тихонова

Кузнецовськ – наймолодше на Рівненщині місто. Місто – супутник РАЕС, місто енергетиків і будівельників, молодих усміхнених мам і їхніх галасливих і жвавих дітей. Це унікальне і своєрідне місто, яке своїм корінням проросло у сиву давнину поліських, волинських і рівненських селянських родин, а вершинами інтелекту сягає новітніх технологій ядерної енергетики XXI століття. Рівненська атомна електростанція – гордість Кузнецовська.

Отже, 1973 рік. 25 травня міністр енергетики та електрифікації Петро Непорожній забив першого символічного кілочка на місці, де мала бути споруджена станція.

10 серпня вийнято перший ківш ґрунту на місці майбутнього атомного велета. Паралельно почалось будівництво міста.

31 серпня 1974 р.- введена в експлуатацію загальноосвітня школа №1. В цьому ж році – введено в дію першу артезіанську свердловину.

А будівництво невпинно зростає. Запрацювала ЛЕП – 35. Здано в експлуатацію першу котельню селища, 30 грудня – перший житловий будинок № 6 з газовими плитами.

1975р.- відкрито перший магазин “Берізка”

Липень. Відкрито першу їдальню “Лісова пісня”

17 листопада 1975 р.- введено в дію дошкільний навчальний заклад (ясла-садок) №1

1976 р.- дитяча музична школа

Указом Президії Верховної Ради Української РСР від 15 березня 1977 року новозбудованому населеному пункту Володимирецького району було присвоєно найменування – селище Кузнецовськ.

У січні 1978 р. в селищі проживало вже 5,5 тисячі мешканців, серед яких – 690 школярів.

Першими керівниками селища були: Бондарчук Олег Петрович та Смітюх Павло Гнатович.

14 вересня 1984 р.- Кузнецовську надано статус міста обласного підпорядкування.

Першим головою виконкому міської ради було призначено Маркова Андрія Володимировича. В різні роки місто очолювали: Арістова Світлана Гнатівна, Веремчук Володимир Федосійович, Омельчук Роман Юстинович, Жданюк Степан Іванович, Коровкін Володимир Олександрович.

14 листопада 1973 року наказом міністра енергетики і електрифікації директором Західно-Української атомної електростанції призначений нинішній віце-президент НАЕКУ “Енергоатом” Володимир Олександрович Коровкін, який на 29 років став незмінним її керівником. КОРОВКІН Володимир Олександрович, заслужений енергетик України з 1994 року, нагороджений численними урядовими нагородами: медалями – “За трудову доблесть”, “За доблесний труд” ;

Орденем Трудового Червоного прапора;

Орденем Жовтневої революції;

“Орденем Дружби” Російської Федерації;

Орденем “За заслуги” III-го ступеня;

Персональною нагородою “За мудрість і далекоглядність політика управління міжнародної програми “Ертсмейкер”;

Орденем Святого Володимира;

Золотою медаллю Франції;

Орденем Миколи Чудотворця (високою міжнародною нагородою).

На зеленому Поліссі
Серед тихих, синіх плес
Ми створили, наче пісню,
Нашу Рівненську АЕС.
Хоч звучить вона, як проза,
У краю озер, дібров,
Трудова в неї врода,
І вона для нас любов.
Щоб збулися мрії світлі,
Ми сюди колись прийшли.
Половину свого віку

Для РАЕС ми віддали.
Хай в серцях весна квітує
І під куполом небес
На добро нехай працює
Наша Рівненська АЕС.

Сильвестр Матвійчук

Команда молодих спеціалістів прибула на РАЕС у вересні 1977-го. Це були випускники Одеського політехнічного інституту. Їм було трішки більше 20-ти. Всі були розподілені в різні цехи, де працюють і понині: Володимир Хлюстін, Сергій Бондар, Сергій Атамась, Олександр Бурдейний та інші.

Щирими і теплими словами ми згадуємо сьогодні керівників РАЕС, які відійшли у вічність:

Микола Фрідман

Трудову діяльність на РАЕС розпочинав старшим оператором реакторного відділення РЦ. В 1982 році переведений на посаду старшого інженера-механіка.

З 1997 по 2002 рік обіймав низку відповідальних посад в Мінпаливенерго України. З вересня 2003 року - генеральний директор ВП РАЕС. Микола Фрідман - учасник пуску трьох енергоблоків РАЕС. За звитяжну працю удостоєний Ордена князя Ярослава Мудрого V-го ступеня, «За заслуги» III ступеня, нагороджений знаком «Почесний енергетик України» та численними грамотами.

Михайло Колісниченко

У 1981 році закінчив факультет «Атомні електростанції і установки» Одеського політехнічного інституту за спеціальністю інженер-теплоенергетик.

Свій трудовий шлях розпочав у 1981 році на Рівненській АЕС на посаді оператора реакторного відділення цеху №1.

18 грудня 2008 року - наказом ДП НАЕК «Енергоатом» призначений на посаду генерального директора ВП «Рівненська АЕС».

Сьогодні цей багатотисячний колектив очолює **Павло Павлишин**, випускник Одеського політехнічного інституту. Наказом президента ДП НАЕК «Енергоатом від 11 червня 2012 р. №301-К призначений на посаду генерального директора ВП «Рівненська АЕС».

Душа кожної будови – люди. І людьми своїми гордився Рівненський Атомобуд. Ось вони приїжджають в автобусах вранці, і все оживає навкруги, сповнюється голосами, гуркотом моторів, машин...

Людей з неспокойними серцями, справжніх ентузіастів на будівельних майданчиках було чимало. Велика мета породжує велику енергію. У гранично стислі строки люди робили все можливе, а іноді й те, що здавалося неможливим. Більшість з тих людей стали Почесними громадянами міста, Почесними будівельниками РАЕС. А очолювали будівельні організації такі майстри своєї справи, як Ігор Смоктій, Павло Бондаренко, Зураб Гамрекелі,

В'ячеслав Грицюк, Євген Рошин, Анатолій Рубан, Михайло Неберекутін та інші.
Низький вам уклін за віддану працю.

Павло Бондаренко

головний будівельник багатопверхівок Кузнецовська, 20 років очолював управління «Енергожитлобуд». При ньому було введено 80 відсотків житлових будинків міста. Він очолив БУ-2 в 1975 році, в найважчі для становлення колективу будівельників роки, коли залізобетонні панелі возились автомобілями із Бурштина. Тоді будувалися перші в місті будинки №№6, 7, 8, 9, 10. Найбільш напруженими були 1979-1980 рр., передпускові для I-го блоку РАЕС. Саме тоді бурхливо росли колективи монтажників і персонал станції. Тож щороку вводилося по 12-13 житлових будинків, як на конвейєрі щомісячно здавався один із них.

Від начальника БУ-2 вимагалася напруга усіх сил і волі, витримка й наполегливість як у питанні поставок конструкцій та матеріалів, так і в роботі з людьми в бригадах. Адже контроль за планами будівництва був дуже строгий, і здійснювали його Міненерго СРСР, Міненерго УРСР та партійні комітети всіх рівнів. Вимагалась жорстка дисципліна праці і беззастережне виконання денних завдань монтажними, сантехнічними і оздоблювальними бригадами БУ-2

Тому ми вдячні за тепло й затишок наших осель саме Павлу Володимировичу. Його ім'я назавжди залишиться в історії нашого міста.

Хіба не схоже місто на село?
Таке ж зелене, тихе і врочисте,
До Стиру пригорнулося воно,
Немов до шиї крапельки намиста.
А скільки кленів і красунь – беріз
Розкинулися дивним зелен-гаєм...
І я не стримую щасливих сліз,
І цій красі доземно уклоняюсь.
Прекрасний веселковістю будов,
Величний непохитністю градирень,
Замріяний в майбутнє Кузнецовськ,
І до гостей шанобливий і щирий.
Ти розгортаєш крила, наче птах,
Величносте і гордосте поліська,
Нехай гримить ім'я твоє в віках,
Жива легендо, зоряна і близька.

Процвітає сучасне місто Кузнецовськ талантами та досягненнями: центром культурного життя міста став Палац культури ім. Лесі Українки Рівненської АЕС, одні із кращих в області є Кузнецовська музична школа, міська публічна бібліотека. Створено культурно-мистецьке середовище місцевих поетів, художників та композиторів. Їх творчих доробок складає уже цілу бібліотечку. Змістовний відпочинок для мешканців міста організовує центр дозвілля «Лісова пісня». Святковими та недільними ранками пливе над Кузнецовськом малиновий дзвін православних храмів. Молоде місто впевнено дивиться у майбутнє.

Від малого до великого, від юного до дорослого, від простого робітника до найвищого керівника, всі ми дуже любимо свій благодатний край, пишаємось своїм чистим, затишним, охайним Кузнецовськом – нашим найріднішим куточком неосяжної Батьківщини.

Щоб у нашім світлім домі квіти розквітали
І щоб дні наші прийдешні ще кращими стали.

Красу навколо творять люди в помаранчевих жилетах, працівники житлово-комунального підприємства. Ваша праця починається в той час, коли більшість городян ще не прокинулись. Завдяки вашим старанням маємо у домівках тепло, воду, світло. Від вас залежить добрий настрій, а інколи і наше здоров'я. З ранньої весни до пізньої осені радують око квіти, висаджені вашими руками.

1980 рік – відкриття нової лікарні.

Прості, звичайні люди в білих халатах, хто не знає про вашу самовіддану працю! Коли людина свідомо прирікає себе на такий нелегкий труд – повертати здоров'я, рятувати іншим життя – це справжній героїзм!

За всіх врятованих – низький уклін доземний!

В усі часи так буде, і в усі віки!

Спасибі вам за труд неоціненний,

Шановні наші медпрацівники!

Шановні жителі та гості міста Кузнецовська! Зі святом, 40-річним ювілеєм. За чотири десятиліття на березі Стиру виросло сучасне, європейське, чисте й охайне, виплекане любов'ю і працею місто, де створено всі умови для життя, праці, відпочинку, творчого розвитку особистості. Місто, яке з впевненістю дивиться в майбутнє, сподіваючись на молодь, бо саме вона впише нову сторінку в історію Кузнецовська.

З днем народження, Кузнецовськ,

Ти став столицею долі моєї навік.
Столиця – це голосно, пафосно й виключно «моно»,
Адже не буває в країні десяток столиць
А як же назвати земельку, де корінь і гроно,
Де пращурів дух, де нащадків гартується міць?
Де колос дозрів, доцілований сонцем щоденним
Де мама і тато, й хлібина на круглій столі?
Де щось примітивне здається таким небуденним,
Ну як, підкажіть, величати цей рай на землі?!
Хіба не столиця той край, де душі найтепліше?
Де біди минають, а в серці співа соловей.
Де Муза й Пегас надихають людину на вірші,
Де моляться Богу, і щедро стрічають гостей.

Дорогі мешканці міста, шановні наші гості!
Зі святом осені і праці
Зі святом краси і надії
Зі святом пісень і танців
Зі святом міста нашої мрії.